

б) Иловица или утайкава прѣсть.

Обыкновенно не правятъ разликъ между глинавъ и утайкавъ прѣсть. Глинава прѣсть е, както казахмы, когато има у себе отъ 50 до 70 на сто чистъ глинъ, а друго-то е кое пѣськъ, кое черноземъ, или варъ; ако ли е на половинъ глина и на половинъ пѣськъ, или една-та ѝ половина е глина, а друга-та половина отъ други строеве, а между тѣхъ най-много пѣськъ, тя ся нарича *иловица* или *утайкава прѣсть*. Иловица-та не е толкова тяжка и жилава, колко-то глиनावата прѣсть, нъ не е и толкова сипкава, колко-то пѣськъ-тъ, оттова тя иде посрѣдъ между тяжкѣ-тъ и жилавѣ-тъ глинавъ прѣсть и между легкѣ-тъ и сипкавѣ-тъ пѣсьчливъ прѣсть, та попива толкова водъ и толкова ъж дръжи колко-то трѣбува на растеніе-то за да вирѣе. Оттукъ ся разбира, че много добръ сж онія земедѣлци, кои-то имѣтъ иловицъ, коя-то не само е плодovitа, нъ и лесно ся работи.

На иловицъ вирѣе добръ пченица, ръжъ, ячемыкъ, овесъ, царевица и бръбой.

в) Пѣсьчлива прѣсть.

Прѣсть, у коуж-то има повече пѣськъ отъ колко-то има глинъ, варъ и черноземъ, нарича ся *пѣсьчлива*. Ако има 90 на сто чистъ пѣськъ а 10 дѣла глинъ, тя ся нарича просто *пѣсьчлива* или *лека пѣсьчлива прѣсть*, ако ли има отъ 10 да 30 на сто утайкавъ прѣсть, а други-ты 90 или 70 на сто е пѣськъ, тя ся нарича *утайкава-пѣсьчлива прѣсть*; ако ли пакъ има отъ 30 до 70 на сто утайкъ, и друго-то 70 или 30 на сто е пѣськъ, тя нарича ся *пѣсьчлива иловица*.

По това наспротивъ колко-то има повече или по-малко пѣськъ и пѣсьчлива-та прѣсть бива и ялава и плодovitа. Пѣсьчлива-та прѣсть е нескгодна, зашто-то е сипкава та кореніе-ти на растеніе-то не можѣтъ да ся охванѣтъ добръ; не дръжи влагъ, зашто-то лесно пропушта водъ-тъ та съ неж заедно ся губи и растопена-та храна за растеніе-то прибира и поглѣща у себе много слънчевъ топлинъ та безъ мѣрж ся сгрѣва и така и малка-та влагыца извѣтрява и растенія-та изгарятъ. Тія недостатъци биватъ толкова по-голѣмы, а по това и прѣсть-та толкова по-ялава, колко-то повече пѣськъ има у себе.